

—Ἱστορία τῶν συμβάντων τοῦ σουλτάν Μεχμέτη, ἐπιτροπεύοντος τοῦ Κιου-προυλή γέροντος Μεχμέτ πασᾶ, μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ σουλτάν Μεχμέτη, ἐπιτροπεύοντος τηλικαῦτα τοῦ Δαμάτ Χασάν-πασᾶ.

—Δακικαὶ ἐφημερίδες, ἧτοι συμβεβηκότα τετραετοῦς μάχης Ὁθωμανερῶσων, πρὸς δὲ καὶ Αὐστριακῶν μέχρις ἔτους 1739 συλλεχθέντα ἀπὸ τε πρωτοτύπων γραμμάτων καὶ αὐτοπτῶν αὐλικῶν τῆς ἡγεμονίας Οὐγγροβλαχίας, αὐθεντεύοντος Ἰωάννου Κωνσταντίνου Νικολάου Βοεβόδα τοῦ Μαυροκορδάτου, παρὰ Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ ἐκ νήσου Σκοπέλου δευτέρου γραμματικῶ τῆς αὐτοῦ Ὑψηλότητος καὶ Κοκσοῦλου τῶν Ἰγγλέζων (1).

Ὁ Δαπόντες ἐπεμελήθη τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ (1736) ἔκδοσιν διαφόρων ἀκολουθιῶν, καὶ ἰδίᾳ δαπάνη ἐξέδωκεν ἐν Βενετίᾳ (1746) τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου Ῥηγίνου.

Στρατηγός.

Α'. Ἀντώνιος. Ἐγεννήθη ἐν Κερκύρᾳ ἀπὸ γονεῖς ἐκ Κρήτης ἐνταῦθα μεταναστάντας, καὶ ἔλθων εἰς Βενετίαν ἐγένετο ἀναγνώστης ἐν τῷ ναῶ τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ ἠκροᾶτο μαθήματα ἐν τῷ Φλαγγινιανῷ φροντιστηρίῳ, καταγραφεὶς μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ ἐκεῖ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ III' αἰῶνος ἰδρυθέντος συλλόγου τῶν Ἀβλαβῶν καὶ συνθέσας ὡς τοιοῦτος ἐν ἔτει 1720 δύο ᾠδάρια.

Ὑστερον μετέβη εἰς Πατάβιον πρὸς τελειοτέραν κατάρτισιν, καὶ διωρίσθη διευθυντὴς τοῦ Κουτουνιανοῦ Ἑλληνομουσείου, διδάξας μετὰ κρότου, καὶ συνεπειᾶ τούτου τιμηθεὶς ὑπὸ τῆς πόλεως διὰ τῆς ἀνδρῶσεως ἀνδριάντος.

Ὁ Φακκιολάτης αὐτοπροσώπως γνωρίσας τὸν Στρατηγὸν λέγει περὶ αὐτοῦ « Nunc collegium regit vir litteris excultus et industrius Antonius Straticò qui suis institutionibus parat juventutem hanc ad graviora studia in Gymnasio capessenda (2).

Ὁ Ἀντώνιος συνέγραψε πολλὰ, ἐξ ὧν ἡμεῖς γνωρίζομεν.

—Ὤδάριον περὶ τῆς θεϊκῆς ἀγάπης. (Ἐδημοσιεύθη μετὰ τοῦ κατωτέρου εἰς Ἀθήνῃς Ἐὐλαθείας).

—Ἄσμα σαπφικὸν εἰς τὸν μητροπολίτην Φιλαδελφείας Μελέτιον Τυπάλλον.

—Δύο ἐπιγράμματα εἰς τὴν ἐγκυκλοπαιδείαν τοῦ Πατούσα.

—Μετάφρασιν διὰ στίχων ἀπλοελληνικῶν τῆς βατραχομουμαχίας τοῦ Ὁμήρου. Ἐνετίῃσι 1745.

—Διδασκαλίαν θεωρικο-πρακτικὴν περὶ τῶν πυρετῶν. Ἐνετίῃσι 1745. (Τὴν πραγματείαν ταύτην μετέφρασεν ἐκ τοῦ ἰταλικῶ ὁ Στρατηγὸς προτροπῇ Ἰωάννου Μόρμωρη Κυθηρίου).

(1) Τὰ δύο τελευταῖα χειρόγραφα εὔρηται παρὰ Π. Λάμπρῳ.

(2) Ἀθήνῃς Ἐὐλαθείας σελ. 23—25.

